

Χρυσάφι καθαρό!

Μέσα στην οικονομική δυσπραγία τῶν ἡμερῶν μας κινεῖ ὀπωσδήποτε ἰδιαίτερα τό ἐνδιαφέρον ὁ λόγος γιά χρυσάφι. Ἄλλά τό μήνυμά μας δέν ἔχει, βέβαια, στόχο νά ἀναφερθεῖ στό χρυσάφι πού συγκινεῖ τούς πολλούς. Δέν διέθετε τέτοιο χρυσάφι ἡ νεομάρτυς ἁγία Χρυσῆ (13/10), πού μετά ἀπό σκληρά βασανιστήρια τελειώθηκε «μεληδὸν κατακοπεῖσα» (=ἀφοῦ τῆς κατακομμάτιασαν τὰ μέλη τοῦ σώματος) κατά τό σωτήριο ἔτος 1798. Ὁ δικός της θησαυρός ἦταν πνευματικός, γι' αὐτό παρέμεινε ἀτόφιός καί ἀσύλητος, ἀδαπάνητος μέσ στους αἰῶνες.

Φτωχή καί ἄσημη ἦταν κατά κόσμον ἡ καταγωγή τῆς Χρυσῆς, σπάνιο ὅμως τό πνευματικό της κάλλος, μέ τό ὁποῖο τήν προίκισε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐκεῖνος τήν ἐξαγόρασε ὄχι μέ φθαρτό ἀντάλλαγμα, χρυσάφι ἢ ἀσήμι, ἀλλά καταβάλλοντας τό ἄμωμο καί ἄσπιλο αἶμα του. Πυρπολημένη ἀπό τήν θείκη

ἀγάπη ἢ Χρυσῆ προσηλώθηκε μέ ὄλη τήν δύναμη τῆς νεανικῆς τῆς ψυχῆς στόν Σωτήρα τῆς. Κι αὐτή ἢ ἀγάπη ἀντανακλοῦσε στό πρόσωπο καί στήν ὄλη παρουσία τῆς, τήν ἀναδείκνυε πανέμορφη. Τήν ἐρωτεύτηκε ὁ τοῦρκος κατακτητής καί θέλησε νά τήν κάνει γυναίκα του. Προσπάθησε, λοιπόν, μέ κάθε τρόπο νά τήν «τουρκέψει», μά ἐκείνη ἀντιστάθηκε μέ ἡρωικό σθένος περιφρονώντας τίς δελεαστικές ὑποσχέσεις καί ὑπομένοντας καρτερικά τίς ἀπειλές καί τά φρικτά βασανιστήρια.

Χρυσά καί ἀτίμητα τά μηνύματα πού μᾶς ἀπευθύνει ἢ Χρυσῆ κόρη: Τό πιό πολύτιμο καί ἀκριβό, τό «τζιβαιρικόν» μας, ὅπως θά ἔλεγε ὁ Μακρουγιάννης, εἶναι ἢ πίστη. Κι αὐτήν κανεῖς δέν μπορεῖ νά τήν ξερριζώσει ἀπό τήν ψυχή μας, ἐκτός κι ἂν μόνοι μας τήν προδώσουμε, ὅπως κήρυττε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, σύγχρονος τῆς ἀγίας Χρυσῆς. Οἱ θλίψεις καί τά βάσανα, πού γιά τήν πίστη του ὑπομένει ὁ Χριστιανός, τόν καθιστοῦν κοινωλό τῆς δόξας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅπως τό χρυσάφι λάμπει ὀλοκάθαρο, ὅταν περάσει ἀπό φωτιά, ἔτσι ἢ πίστη λαμπικάρεται καί ἢ ἀξία τοῦ Χριστιανοῦ ἐπιβεβαιώνεται μέ τούς πειρασμούς καί τίς δυσκολίες, κατά τόν ἅγιο Χρυσόστομο, διότι οἱ πειρασμοί κάνουν τούς πιστούς «ἰσχυροτέρους» καί «λαμπρο-

τέρους».

Καί κάτι ιδιαίτερα ενδιαφέρον για μᾶς τούς Ἑλλη-
νες: Ἡ ὀρθόδοξη πίστη ὑπῆρξε πάντοτε τό φρού-
ριο τό πνευματικό πού φύλαξε τήν πατρίδα μας. Ἡ
ἁγία Χρυσῆ ἔζησε στά χρόνια πού ἡ γενέτειρά της
Μακεδονία στέναζε κάτω ἀπό τόν τουρκικό ζυγό
καί δεινοπαθοῦσε ἀπό τήν βουλγαρική προπαγάν-
δα. Ἄν δεχόταν νά «τουρκέψει» ἡ εὐσεβής κόρη, θά
πρόδιδε ὄχι μόνο τήν χριστιανική πίστη ἀλλά καί τήν
ἐλληνική της συνείδηση. Μά ἐκείνη παρέμεινε Χρι-
στιανή καί Ἑλληνοπούλα, καταβάλλοντας ἀκριβό
τίμημα, τό μαρτύριό της. Αὐτό δέν πρέπει νά τό λη-
σμονεῖ ἡ ἐλληνική πολιτεία καί νά μήν εἶναι εὐκολη
στό νά ἀπεμπολεῖ τά τῆς πίστεως, διότι θέτει σέ
ἄμεσο κίνδυνο τήν ἴδια τήν ὑπόστασή της.